59 - एकोनषष्टितम दशकम्
वेणुगान वर्णनम्

त्वद् वपुर् नव कलाय कोमलं प्रेम दोहन मशेष मोहनम् ।
ब्रह्म तत्त्व परचिन् मुदात्मकं वीक्ष्य सम्मुमुहु रन्वहं स्त्रियः ॥59-1॥

मन्म थोन्मथित मानसाः क्रमात् त्वद् विलोकन रतास् ततस् ततः
गोपिकास् तव न सेहिरे हरे कान नोपगति मप्यहर्मुखे ॥ ॥59-2॥

निर्गते भवति दत्त दृष्टयः त्वद् गतेन मनसा मृगेक्षणाः ।
वेणु नाद मुपकर्ण्य दूरतः त्वद् विलास कथयाऽभिरेमिरे ॥ ॥59-3॥

कान नान्त मित वान् भवा नपि स्निग्ध पादप तले मनोरमे ।
व्यत्य याकलित पाद मास्थितः प्रत्य पूरयत वेणु नालिकाम् ॥॥59-4॥

मार बाण धुत खेचरी कुलं निर्विकार पशु पक्षि मण्डलम् ।
द्रावणं च दृषदा मपि प्रभो तावकं व्यजनि वेणु कूजितम् ॥ ॥59-5॥

वेणुरन्ध्र तरलाङ्गुली दलं ताल सञ्चलित पाद पल्लवम् ।
तत् स्थितं तव परोक्ष मप्यहो संविचिन्त्य मुमुहुर् व्रजाङ्गनाः॥ ॥59-6॥

निर्विशङ्क भव दङ्ग दर्शिनीः खेचरीः खग मृगान् पशूनपि ।
त्वत्पद प्रणयि काननं च ताः धन्य धन्य मिति नन्वमानयन्॥ ॥59-7॥

आपिबेय मध रामृतं कदा वेणु भुक्त रस शेष मेकदा ।
दूरतो बत कृतं दुराश येति आकुला मुहुरिमास् समामुहन् ॥॥59-8॥

प्रत्यहं च पुन रित्थ मङ्गनाः चित्तयोनि जनिता दनुग्रहात् ।
बद्धराग विवशास् त्वयि प्रभो नित्यमापु रिह कृत्य मूढताम् ॥॥59-9॥

रागस् तावज् जायते हि स्वभावात् मोक्षोपायो यत्नतस् स्यान्न वा स्यात् ।
तासां त्वेकं तद्द्वयं लब्ध मासीत् भाग्यं भाग्यं पाहिमां मारुतेश ॥॥59-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥